

byder denne Leilighed sig ikke, saa gaa de i Theatret for den sædvanlige Pris. Der gaar for mange Penge i Sjouernes Lomme, siger man. Men jeg gad nok vide, hvorledes Theatret skulde kunne indrette sig paa en saadan Maade, at det havde forskjellige Priser for de enkelte Forestillinger, saa at det altsaa afsaaf sine Billetpriser efter den Tiltrækning, den enkelte Forestilling havde paa Publikum. Dette kan Bestyrelsen naturligvis ikke indlade sig paa. Den kan praktisk kun nærme sig en saadan Ordning derved, at den foruden ordinære-Priser har forhøiede og fordobbede-Priser; nærmere kan den ikke komme. Derimod medfører den private Industri, der gaar ved Siden af, paa den ene Side, at de Folk, der have Raad dertil, komme til at betale noget mere, medens paa den anden Side de Folk, der ikke have Raad til at give de sædvanlige Theaterpriser, let kunne komme i Theatret for en billigere Pris, og denne Ordning er saa meget mindre en Ulempe som den, der vil gjøre sig den samme personlige Uleilighed, som Sjouerne gjøre sig for at faae Billet, jo kan gjøre det og paa denne Maade komme i Theatret for den sædvanlige Pris.

S. Jørgensen: Der er talt saa meget for og imod Theatret, at jeg skal fatte mig meget kort. Jeg er enig med de Herrer, der have stillet Vædringsforslag om at nedsætte Tilskudet til Theatret. Jeg skal indrømme, at, naar en saadan Anstalt kaldes til Live, kan det maasse være rigtigt i Begyndelsen at give den nogen Understøttelse, men naar den først har bestaaet i saa mange Aar, som det kongelige Theater nu har gjort, finder jeg det overskødigt, at vi længere blive ved at støtte den med Tilskud, thi da maa Befolkningen være kommen til Erkendelse af, at det virkelig maa være noget Godt, og naar Befolkningen efter saa lang Tids Forløb ikke har kunnet komme til at skjønne derpaa, saa tror jeg ikke, at det er værd at holde paa. Det kan maasse være rigtigt, hvad den ærede Folkehingsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. M. Hansen) sagde om den Dølpøttelse, som han havde faaet i det kongelige Theater, men jeg tror alligevel, at, dersom dette skal være en Opdragelsesanstalt for Befolkningen, forseiler den fuldstændig sin Hensigt; thi netop de Folk, der bedst kunde behøve at komme der, komme der allermindst, fordi de ikke kunne evne at give saa store Penge, som der fordres (En Stemme: Alle trænge!). Det kan være muligt, at Alle trænge, men jeg tror, at de, der have faaet den store Uddannelse, søle ved sig selv, at de ikke trænge saa haardt dertil; i det Mindste have de altid villet godtgjøre, at det er dem, der ere de Kløge, og at vi Andre alligevel ikke kunde forstaa os paa disse Ting. Lad nu f. Ex. det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds gaa ud paa Vesterbros Theater og lad ham gaa hen

paa det kongelige Theater, saa vil han paa det sidstnævnte Sted finde en Flothed i Klædebragt, som vidner om, at det er de mere Bemidlede og de bedre Stillede i Samfundet, som besøge det kongelige Theater. Ja, hvis Pengene kunde anvendes til Uddeling af Friбилletter, saaledes, at den mindre Bemidlede ogsaa kunde komme i Theatret, var det en anden Sag, men jeg frygter for, at Grunden, hvorfor de Herrer holde saa stærkt paa Theatret, er den, at de ville have en Forlystelsesanstalt for sig selv; det er muligt, at det ikke er saa, men jeg frygter, som sagt, derfor. Det er min Overbevisning, at, om vi ogsaa toge den hele Understøttelse bort, skulde det kongelige Theater nok bestaa alligevel. Det viser sig jo, at der til Dekorationen af det nye Theater er indsamlet 60,000 Rd., og det er jo meget store Penge. Seraf fremgaar, at, hvis det kongelige Theater er en saadan Anstalt, som de Herrer ville give det Udseende af, saa vil det ogsaa nok blive støttet, selv om Statstilskudet falder bort eller blot bliver nedsat. Saa vilde jeg meget hellere være med til at bevilge Penge til Skytteforeninger, hvilket vi igaar forhandlede om, thi det er noget Nytt, og ikke blot dette, men det forekommer mig ogsaa, at Skyttefogten er en af de skjønneste Frugter af vor Frihed, thi den vidner om, at vi ikke alene forlange Rettigheder, men ogsaa føle, at vi have Pligter imod vort Fædreland. Det kan godt være, at det kongelige Theater ogsaa kan oplive Fædelandsfølelsen, men jeg tror alligevel ikke, at det gjør den Gavn, der paaftaas. Naar den ærede Ordfører har udtalt, at det gavne os ikke det Allermindste, om vi nu stemte for Vædringsforslaget, saa kan han maasse have Ret, men derved, at vi stemme for det, pege vi dog hen paa, at vi ville have Besparelser i den Retning. Jeg tror, at vi kunne spare Meget, og jeg skal med disse Ord anbefale Forslaget.

Octavius Hansen: At Billetsjouerne have fundet deres Advokat her i Thinget, har unegtelig overrasket mig, men jeg maa derhos tilstaa, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Hindenburg) har — og det er jeg ham taknemlig for — forklaret mig et Fænomén, som jeg ikke ellers var i Stand til at forstaa. Det er nemlig berettet mig fra paalidelig Kilde — uden at jeg dog vil indestaa derfor —, at Billetsjouerne ikke alene taales, men endog ligefrem patroniseres og begunstiges af Kjøbenhavns Politik og fra anden officiel Side, og efter hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds nu har meddelt, forstaaer jeg, at Sjouerne ere en Slags, ikke officielle, men officiose Udsælgere af Billetter til Theatret for at regulere det Hele og kasse Bøge vægt tilføede, saa at de daarligt Stykker ikke blive spillede for tomme Bænke. Jeg haaber dog, at dette ikke vil være den ærede Ministers Opfattelse; thi uagtet det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te